

۲۰۲۰/۰۸/۲۴

آریانا افغانستان آنلاین

از چاله به چاه! نویسنده: سهیل اخترى

در ادامه توافقات فرستاده ایالات متحده امریکا با نمایندگان طالبان در مورد صلح، حدس و گمان زیادی در مورد میکانیزم سیاسی پساتوافق نیز به میان آمده که از آن جمله، بحث استقرار حکومت موقت است؛ برای اینکه زمینه های تعدیل قانون اساسی و اشتراک طالبان در نظام سیاسی را فراهم کند.

نام چند نفر نیز به عنوان نامزدان ریاست حکومت موقت به میان آمده که آقای کرزی از آن جمله بوده است. حال در مورد اینکه بحث حکومت موقت چقدر جدیست و تا چه پیمانیه مورد توجه طرف های درگیر در قضیه صلح قرار دارد، هنوز نشانه های روشن و تعریف شده یی به چشم نمی خورد، اما ملاحظاتی که در این زمینه وجود دارد و کمتر به آن پرداخته شده، این است که آیا استقرار حکومت موقت می تواند مبنای استقرار صلح پایدار و تأمین ثبات سیاسی قرار گیرد؟

تجارب تاریخی و سیر و سلوک رخداد های مختلف نشان می دهند که یکی از معایب برجسته نظام سیاسی در افغانستان، عدم استمرار آن می باشد که هر رخداد سیاسی منجر به قطع استمرار ساختار سیاسی می شود و هر زعم سیاسی به جای اینکه به اصلاح ساختار و میکانیزم مدیریت ساختار بپردازد به خلق ساختار جدیدی پرداخته که حاصل آن جز پریشانی و گردش باطل نبوده است.

از این رو بحث حکومت موقت پس از دو دهه ساختار سازی و تمرین دیموکراسی نوپا، دقیقاً به معنای توقف یک روند دیموکراتیک است که از آن به نام جمهوری سخن می رود و برای استقرار و استمرار آن بهای سنگینی پرداخته شده است.

جنگ خونین و ویرانگری که مردم را به زانو در آورده، بدون شک مصیبت نسل امروز سرزمین ماست و توقف آن نخستین اقدام برای تأمین خوشبختی مردم به شمار می رود.

جنگ باید متوقف شود تا افغانستان جای امنی برای زندگی باشندگان آن باشد و روی دیگر زندگی که صلح و آرامش است تجربه گردد.

اما ویرانی یک ساختار که در پرتو قانون و با اشتراک مردم به منظور بهبود شرایط زندگی به وجود آمده، چیزی کمتر از خود ویرانی نیست؛ آنچه در مرکز آرزو های دشمنان افغانستان قرار دارد. از همین رو بحث استقرار حکومت موقت پس از مذاکره و آتش بس با طالبان، طرح ویرانگری است که پشت آن برخی از کشورهای همسایه قرار دارند که استمرار سیاسی و ثبات در افغانستان را مغایر با منافع ستراتیژیک خود تفسیر می کنند.

اگر قرار بر آمدن صلحی در کار باشد، اندیشه و میکانیزم نگرش متولیان امور سیاست و مدیریت است که می توانند تسهیل کننده و یا مانع استقرار صلح تعبیر گردد.

یک میکانیزم سیاسی که محتوای آن تسهیل کننده شرایط زندگی انسانی تعریف شده، مانع استقرار صلح نیست و تخریب و فروپاشی آن دقیقاً با گذاشتن به بحران جدی تر است.

با اطمینان می توان گفت که طرح حکومت موقت تسهیل کننده شرایط صلح نیست و در صورت استقرار چنین حکومتی، راه عبور افغانستان از جنگ به صلح هموار نمی گردد.

استقرار حکومت موقت در واقع یک گسست فاجعه بار است که دست کم برای نیم قرن افغانستان را به هرج و مرج ساختاری گرفتار کرده و مسیر حرکت به سوی توسعه را مسدود می کند.

نظام جمهوری انتخاب مردم است و هیچ گونه مغایرت با آموزه های دینی ندارد. مخالفت با نظام جمهوری در واقع تمثیل نیت دشمنان افغانستان است و برای رفتن به سوی تاریک اندیشی ویرانگر طرح ریزی شده است.

طالبان اگر هوای حکومت در سر دارند، ساده ترین و کم مصرف ترین راه این است که کشتار مردم را متوقف کنند و با اشتراک در انتخابات ریاست جمهوری، پارلمان و شورای ولایتی بخت آزمایی کرده و با کسب رأی مردم بر کرسی قدرت بنشینند.

بنا بر این طرح حکومت موقت بخشی از توطئه های بیرونی است که برای استمرار بحران در اشکال دیگر، طرح و تدوین شده است. ۳ سنبله ۱۳۹۹ مدنی

***** ****

این نوشته عالی و هدایتگر توسط یکتن از حقوقدانان جوان افغان دوست گرانقدر و همکار آریانا افغانستان به ما رسیده که جهان سپاس و شکران خویش را خدمت شان تقدیم میداریم
ولی احمد نوری مدیر مسؤل آریانا افغانستان آنلاین

مطالب بیشتر این نویسنده اینجا را کلیک کنید